Un interview cu Alexander Polus, campion european la „pană"

Două ore de întrebări şi răspunsuri, despre el şi despre alţii

Printre refugiaţii polonezi la noi în ţară se află şi Alexander Polus, campionul european (amator), care a reputat mari succese, atât pe ringurile europene cât şi peste ocean. Îl cunosc de la reuniunile amatoare ale grupării „Mielu Doculescu" al cărui pensionar este. I-am cerut un interview pentru cititorii „Universului Sport", şi foarte bucuros a căutat să-mi dea toate datele privind succesele pe cari le-a repurtat în străinătate.

Afară e frig, un viscol năprasnic îţi brăzdează faţa. Interpretul meu — tot un polonez, dar care cunoaşte şi limba română — şi cu mine, pornim la drum, căutând să ajungem la ora fixată, deoarece campionul care ne aşteaptă este un om foarte punctual.

IN CALEA CALARAŞILOR Nr. 11

In sfârşit am ajuns !

O tabelă ne arată „Casa Catolică", Str. Călăraşilor, 11. Ca să fiu bine luminat, mai cercetez încă odată adresa şi constat că am ajuns la destinaţie. Portarul clădirii îmi dă lămuririle necesare, arătându-mi locuinţa campionului, prima uşă pe dreapta.

Două bătăi, în uşe.

In prag îşi face apariţia Polus, care mă primeşte foarte amabil şi cu un „noroc" destul de românesc, salută venirea mea şi a interpretului meu, rugându-ne să luăm loc.

Alexander Polus este un tip bine legat, de o statură potrivită, drăguţ şi cu o privire atrăgătoare, gata să răspundă la orice întrebare. Incepe să-mi povestească succesele care i-au adus „campionatul european", şi o lacrimă i se prelinge din colţul genelor, aducându-şi aminte cât este de departe de patria sa unde a cucerit atâtea victorii şi s'a consacrat boxului.

INCEPUTUL CARIEREI

Am început boxul în anul 1931 dintr'un capriciu.

Aveam pe atunci 16 ani şi eram dornic să vizitez străinătatea, constituind pentru mine cea mai frumoasă aventură mai ales la gândul că am să debutez pe ringuri străine, în aplauzele spectatorilor. Dar vârsta pe care o aveam, era singurul factor scuzabil al visurilor mele cari se vor realiza mai târziu. Mi-am început cariera sub culorile clubului „K. S. WARTA" din Poznan, unde am învăţat boxul, urmând ca mai târziu să-l părăsesc, plecând la Varşovia unde începe adevărata mea carieră. Aci am intrat funcţionar la un biurou, iar antrenamentul îl făceam la clubul „WARSZAWIANKA", unde mi-am făcut debutul, cunoscând primele succese. Am fost de 4 ori campion al Poloniei, de 2 ori la categoria „cocoş" şi de 2 ori la „Pană", titlu pe care îl deţin şi acum. Campionatul categoriei „cocoş" l-am luat dela polonezul Kazimirsky — finalist în campionatul amator — pe care l-am învins la puncte.

VISURILE INCEP SA SE REALIZEZE

Cu un titlu „naţional" la bază, cariera mea internaţională începe să se realizeze, aşa cum o doream eu. Primul match de box internaţional unde am luat şi eu parte, s'a disputat în anul 1934 la Poznan, între reprezentativele Italiei şi Poloniei. Am fost desemnat să boxez cu Sergo, campionul olimpic dela Berlin din anul 1936 cu care am făcut match nul spre surprinderea generală, fiind primul meu match internaţional. Figura bună făcută în acest match, îmi asigură participarea mea şi la programul următor. Programul are loc tot în acelaş an, la Lodz între Austria-Polonia, unde am ca adversar pe germanul Ernest Weis (învingătorul lui Toma Aurel) pe atunci amator — care m'a învins la puncte, făcând un match de toată frumuseţea. Tot în anul 1936 încep să-mi văd aventura, pe care o visam la 16 ani, devenind realitate. Polonia este invitată la Dörtmund, unde susţinem un match cu reprezentativa Germaniei. Eu făceam pe atunci categoria muscă şi sunt opus amatorului Spannagel, finalistul dela campionatul amator dela Los-Angeles (America), în faţa căruia am pierdut la puncte, făcând o bună impresie şi apărându-mă onorabil. Cu acest match, programul pe anul 1934 ia sfârşit.

Dar activitatea mea internaţională nu se opreşte aci, deoarece în anul 1935 la Poznan are loc o reuniune internaţională, între Polonia-Suedia, unde boxez în cadrul categoriei cocoş cu suerezul Andersonn, pe care îl înving la puncte, dovedindu-mi superioritatea, spre bucuria compatrioţilor, cari mă ridică pe braţe şi văd în mine un idol al lor, care într'un viitor apropiat va merita acest nume oficial.

PE LOC REPAOS

— Activitatea mea pe anul 1936 este lipsită de vre-un match, deoarece din nenorocire, rupându-mi mâna la antrenament — în bara ringului —, sunt nevoit să sufăr, fiindcă nu pot activa pe anul în curs. Totuş aştept cu nerăbdăare

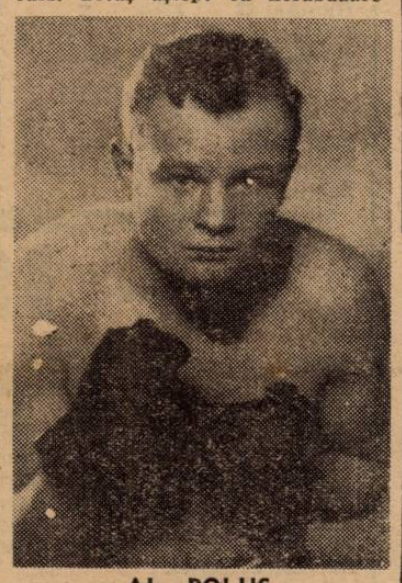

AL. POLUS

sosirea campionatelor de la Milano, care au loc în anul următor, sperând să fac o bună propagandă boxului amator din Polonia.

CU MÂNA DEABIA VINDECATĂ, SUNT GATA SĂ BOXEZ LA CAMPIONATELE EUROPENE

Un an lipsit de activitate a trecut. A sosit anul hotărîtor al carierei mele, căreia i-am consacrat cele mai frumoase clipe ale vieţii. In anul 1937 are loc la Milano campionatele europene de box amator, la care a participat şi România. Acum încep să arăt ce pot pumnii mei, cunoscând cele mai frumoase victorii ale mele. Aci am cunoscut şi pe amatori români, care mi-au făcut o bună impresie — N. Rădan, Anton Oşca şi Marin Gaşpar, elemente de viitor. Primul meu match, pe care l-am susinut, a fost cu Iarö (Austria) pe care îl înving la puncte, anunţându-mă un pretendent serios pentru finală. Intr'aldoilea math am luptat contra lui Freimuth (Estonia) care a avut aceiaş soastră ca şi primul, cu toate că era un boxeur de clasă. Am intrat în semi-finală, pe care am disputat-o în compania lui Szabö (Ungaria), un boxeur care s'a prezentat cu o carte de vizită destul de respectabilă, — fost campion european la campionatele europene amatoare dela Budapesta — am reuşit o performanţă excelentă, învingându-l la puncte, putând să mă clasific în finală. Aci începe adevărata luptă din toate punctele de vedere, unde depun totul ; voinţă, curaj, elan şi dorinţa mea de a aduce „Patriei mele" un titlu european, pe care îl meritam după toate eforturile depuse. In finală mă întâlnesc cu Cartonezzi (Italia) un bun puncheur, dar cărula îi sunt superior, adjudecându-mi punctele necesare. A fost un match, care a electrizat întreaga asistenă, fiind declarat campion european la categoria pană în delirul spectatorilor. Imediat după impresia făcută în capitala Italiei, am fost selecţionat în reprezentativa europeană amatoare care a fost invitată în America.

PESTE OCEAN, IN ŢARA DOLARILOR

Am părăsit Milano unde am cucerit un titlu european, plecând cu reprezentativa Europei spre America, unde aveam să susţinem mai multe matchuri amatoare între Europa şi America. Odată ajuns, primul match l-am susţinut la Chicago, unde am fost opus campionului Americei (amator) la categoria pană care m'a învins la puncte. Al doilea match l-am susţinut la Kansas-City, şi am învins la puncte pe un negru, o mare speranţă amatoare. Cu aceasta, activitatea sportivă în America ia sfârşit, reîntorcându-mă în Europa. In drum spre Polonia, susţin 3 matchuri în Danemarca, dintre care două le câştig, iar al treilea îl pierd la puncte.

După acest lung turneu, mă reîntorc în Polonia, întrerupând pentru câtva timp activitatea pugilistică. Dar groasnica nenorocire ce se abate asupra ţării mele, — războiul dintre Germania şi Polonia mă face să mă refugiez în România, unde am fost primit mai mult decât bine, mulţumind pe aceasta autorităţilor române competinte, cât şi F. R. Box-ului pentru bunăvoinţa de care a dat dovadă, legitimându-mă pentru gruparea „Mielu Doculescu' unde actualmente boxez şi de al cărei maestru mă leagă cel mai profund respect de mulţumire.

— Ce impresie aveţi despre boxul românesc ?

— Pe amatorii românii îi cunosc dela campionatele dela Milano. Mi-a plăcut foarte mult Anton Osca. In ceeace priveşte profesionismul, am numai cuvinte de laudă şi pot spune că aveţi boxeuri de clasă, cari oricând pot face faţă pe ringurile occidentale .

— Doriţi să treceţi la profesionism ?

— Da ! şi sunt dispus să-l întâlnesc cu cea mai mare plăcere pe Lucian Popescu, despre care am auzit numai lucruri bune. Dar întâmpin greutăţi. Lipsa organizatorilor şi bursa mică care mi s'a oferit (6000 lei), împiedică dorinţa mea, să se realizeze, luptă mult aşteptată de sportivii bucureşteni, cât şi a mea personală, de a mă întâlni cu un capion european profesionist. Asemenea întâlniri necesită mari cheltueli, neputând fi satisfăcute cu o sumă atât de infimă. Sper totuşi că această întâlnire nu e departe de a deveni realitate.

— Eşti hotărît să rămâi în ţară?

Nu sunt sigur.

Dacă evenimentele îmi vor permite, voi pleca în America de Sud, unde sper să obţin un angajament. Mulţumesc publicului bucureştean care de câte ori am suit ringul românesc, la reuniunile organizate de gruparea „Mielu Doculescu", m'a primit cu o caldă simpatie.

Cu aceasta, interviewul meu ia sfârşit şi după o strângere de mână îl părăsesc pe Polus, lăsându-l cu grijile, amintirile şi gândurile lui.

Strada mă primeşte îngheată şi în drumul pe care-l fac până la redacie, mă gândesc la tremurul din glasul lui Polus şi la ochiul lui lăcrămat de atâtea evocări... America... Milano... Berlin..., şi mă cuprinde un sentiment că totul unde şi-a lăsat inima lui tinerească.

— GH. ROŞIANU —

Dacă va fi posibil, organizarea campionatului mondial din 1942 va fi acordată Germaniei...

...şi în turul final vor participa 10 ţări europene şi urmează să li se dea câte 1.200.000 lei

D. prof. Pelikan arată ce s'a discutat la Genova „...C.E.C. trebue menţinut cu orice preţ"

„Nemzeti Sport" publică un interesant interview cu dr. Pelikan, preşedintele federaţii cehe.

D .dr. Plikan, care a participat la şedinţa comitetului executiv al F. I. F. A-ei la Genova, a declarat printre altele următoarele corespondentului ziarului pestan:

CONGRESUL F. I. F. A-EI DIN MAI SAU SEPTEMBRIE VA HOTĂRÎ LOCUL CAMPIONATULUI MONDIAL DIN 1942

„Am discutat la Genova în primul rând chestiuni în legătură cu organizarea campionatului mondial din 1942. Bineînţeles am luat în consideraţie actuala situaţie internaţională".

„Hotăriri nu s'au luat pentru că aceste hotăriri le va lua congresul F. I. F. A-ei convocat pentru luna Mai la Luxemburg. Dacă acest congres nu se va putea ţine în Mai, îl vom ţine în Septembrie tot la Luxemburg. In cazul când nici atunci nu vom întruni încă în cursul avom întruin încă în cursul acestei luni, într'un oraş din Spania.

„Dacă va fi posibil, organizarea campionatului mondial din 1942 va fi acordată Germaniei. Matchurile eliminatorii s'ar disputa simultan în 10 oraşe, printre cari va figura şi Praga. Dacă Germania nu va putea organiza, atunci această sarcină va reveni Angeniei pe care o vom prefera Braziliei. Aceasta din urmă s'a oferit şi ea, dar Argentina rămâne după Germania candidata No. 1 pentru organizarea turneului.

PLANUL CAMPIONATULUI A FOST FIXAT IN PRINCIPIU

„La Genova s'a fixat şi un plan în principiu în ceiace priveşte ţările participante la campionatele mondiale. Eu am fost de părere ca numai 8 ţări să intre în turneul final, dar comitetul n'a adoptat propunerea mea şi a rămas ca turneul final să aibe tot 16 ţări participante In cazul când campionatul se va desfăşura în Germania cele 16 participante vor fi:

1. Italia, în calitate de deţinătoare a titlului mondial;

2. Germania, în calitate de organizatoare;

3—10. 8 ţări din Europa;

11—14. 4 ţări din America (de Sud);

15. 1 echipă de pe costa asiatică sau africană a Mediteranei;

16. 1 echipă din Asia de sud.

Dacă turneul se va organiza în Argentina atunci cele 16 participante vor fi:

1. Italia.

2. Agentina.

3—8. 6 ţări din Europa.

9—14. 6 ţări din America.

15 şi 16. Ca mai sus.

„Asta ar fi deocamdată planul. Ţin să subliniez că acesta încă nu este definitiv, pentrucă cum am mai spus, congresul va avea căderea să ia o hotărire definitivă. Cu prilejul congresului se va decide cari să fie aceste ţări, turneul eliminatoriu, etc.

PARTEA FINANCIARĂ

„In ceiace priveşte cheltuelile, s'a propus ca fiecare ţară participantă să primească 30.000 de fr. elveţieni (lei 1.200.000), iar în cazul când primele 8 matchuri nu vor fi decitare, fiecare ţară calificată pentru sferturile de finală va mai primi încă 2.000 de fr. elveţieni.

CONFERINŢA C. E. C. DELA BUDAPESTA

„Aflu cu plăcere de conferinţa C. E. C. dela Budapesta. Părerea mea este că această competiţie trebue menţinută cu orice preţ şi pe cât este posibil după sistemul vechiu. Federaţia mea va susţine orice plan nou, dacă acesta este bun şi echitabil. In discuţiuni însă nu vom lua parte decât atunci când Ungurii vor prezenta un plan complect pus la punct. Despre aceasta dealtfel am vorbit şi cu d. dr. Mauro şi pontiful italian s'a identificat complect cu părerea mea".

Editura Societăţii Anonime „Universul", Bucureşti, Str. Brezoianu No. 23—25 — România